

A „retró”-nak nevezett, a rendszerváltozást megelőző évtizedek iránti nosztalgizálás divatja újabb és újabb hullámokat vet: a ruházkodás, a zene, a képzőművészet – s bizony olykor úgy tűnik, a politika – mellett az irodalomban és a könyvkiadásban is. Mintha egyre többen akarnának „csak a szépre emlékezni”. Madarász Imre tanulmánykötete nem divatkönyv, nem nosztalgizásra csábít. A jeles irodalomtörténész – aki hírnevét elsősorban italianisztikai műveinek köszönheti, de a magyar irodalomról is több könyvet publikált már – hiteles emlékezésre hív, és kritikai szembenézésre közös közelmúltunkkal, mely csak nem akar igazán múlttá válni, sőt, néha elevenebbnek hat, mint 1990 óta bármikor. Mit kezdjünk Lukács György, Déry Tibor vagy éppen Fülep Lajos örökségével? Mik a tanulságai Tolnai Gábor furcsa karrierjének? Hogyan írják meg és át múltjukat és múltunkat egynémely ma élő – „túlélő” – értelmiségiek? Hogyan lehet történelmileg, irodalomtörténetileg értelmezni és esztétikailag értékelni Berkesi András és Szilvási Lajos a Kádár-korszakban oly népszerű regényeit? Elfeledjük-e Hegedüs Gézát? Hogyan támad fel napjainkban Karczag György, a hetvenes években fiatalon meghalt, sokáig ismeretlen remekíró? – Ezekre a kérdésekre válaszolnak az emlékidéző és gondolatébresztő, izgalmas tanulmányok.

1800 Ft

